

Onor

1701

Asociația Română

Str. Șaguna

Sibiu

revistă satirică și umoristică

Abonamentul :

Pe an Le 24—

Pe 1/2 an 15.—

Pe 1/4 an 10.—

Redactor : **Tepeleș**Redacția și adminis-
— trația —

Săliște (jud. Sibiu)

Anunțuri se primesc
după învoială.- Prețul unui exemplar -
1 Leu.

Congresul averescan

— s'au vânătoarea după ciolane —

Sibiu, ziua Congresului.

«Marele» partid Bufalobilian, născut din zoile durerilor naționale, pe care le-o murdarit mai rău ca porcarul obielele, — a venit la Sibiu cu o spoială nouă la fațada steagului, călăuzitor la Giagoga. Și anume; în loc de «Muncă, cinste, legalitate», — cuvinte cari au fost șterse, — s'a scris pe steag: «Timpul vindeca totul» (chiar și conștiințele cele mai mai încărcate cu păcate).

Poetul Goga, — mâna dreaptă a generalului, — a sărit dela loc și s'a așezat la brațul Erculeului cu pumnul în gură și cu sărutul parlamentar de grație.

„Conu“ dela Craiova părea un gladiator, secundat de harfa orbului Omer.

Groza a îngrozit pe toți portarii hotelurilor și pe toți chelnerii birturilor cu titlul de ministru, (chiar și când a luat bunda unui Săliștean în locul bundei Excelenței Sale). Când a întrebat păgubașul de bundă, portarul

i-a răspuns înfiorat: Excelența Sa domnul ministru a binevoit a o lua.

Negulescu era abătut, văzând că ingrații de inspectori, revizori și directori nu îi mai dau atenție.

Trancu Iași a rămas într'o apoteoză de clown când a văzut depozitul sanitar, care i-a furnizat cea mai bună țuică, cele mai bune sandwich-uri și cel mai excelent vin (plus o fotografie în grupă și o călătorie la Săliște).

Goga privea melancolic la Rașinarul care l'a picat în alegeri și-și „canaliza“ gândirea spre inconsecvența „clăcașilor“.

În congres a vorbit ghi-nararu despre «stângacia» partidului național și despre rutina lui Taslăuanu; despre așteptarea la lucru a partidului național și despre șarlatano-escrocheria partidului țărănesc; despre atitudinea iorghiştilor și despre invitarea dlui Iorga la cadrul.

1922

Dupa ghinara Dori Popovici a spus ca ar dori sa fie iar ministru (dar cu portofel), Argintoianu a vorbit despre constitutia pumnului si la urma s'a inchiat Congresul cu dorinta unanima ca la Anul nou fie care sa aibe in placinta cate un ravaş cu locşoarele destinate, de unde sa poata suge din nou biata tara.

Si au dreptate oamenii sa fie ingrijati, fiindca daca ramân şobolanii mai mult in camara din Dealul Spirei, atunci: Adio slanina!

Tepelus

Să luăm aminte!

„Frumseţea este capacitatea femeii” — ar zice cutare filozof visător. — Mitiu de pe di-ri noi însă ar zice:

Fie mâia şi mai bleagă,
Dacă-i mândră tot mie dragă.

*

Idealuri, visuri, planuri,
Ce curând ți se distramă
Când în calea lor se pune
Vr'un ciorap de curtezană.
Căci ciorapii de femei
Sunt duşmanii cugetării
Iar în faţa lor deodată
Se'ncurc firele visării.

Lupul și oala

(fabulă potrivită vânătorilor din Sălște)

Am să vă spun o veste minunată
Cum n'a mai fost în lume niciodată:
Vestitul lup, flămânda lighioae
S'a împăcat cu blânda oale,
Iar când a fost această împăcare
Fără de asemănare
A fost atâta chef și veselie.
Că mie
Imi vine foarte greu ca să vă spun,
Dar știu că vinul cel mai bun
A fost adus să curgă din pahare, —
Căci de! eră o sărbătoare mare,
Cum nu poate fi
In fiecare zi...
Au fost și invitați, se înțelege,
Căci cheful a fost chef în lege.
Șireata vulpe în costum de gală,
Sosi în trăsura ei regală
Și mulți guzani, vr'o cinci sau șase zile
Din depărtări
De peste țări și mări
Veniră în automobile,
Sosise animalele de pradă.
Ca la un zece Mai când e paradă:
In pantaloni cu dungă și în fracuri,
In ghetе cu bizefuri și în clacuri...
Nu cred să mai fi fost în lume
Incolo și încoace
Atâta răs și glume
Intre dobitoace,
La masa mare însuși domnul Urs
Ținu un foarte lung discurs,
Cu glasul lui de bas, —
Și cam vorbea pe nas...
Trei zile cheful a ținut
Și s'a mâncat și s'a beut
Ca în povești,
La nunțile împărătești.
Și toți jucau,
Și toți săltau
Ca'n urma unei mari victorii,
Iar când s'au despărțit,
In sfârșit
S'au sărutat și'n brațe mult s'au strâns
Și-au plâns
Cum plângem când ne despărțim
De rudele apropiate.
Și pornim
In țările îndepărtate.

O lună a trecut de mângăiere,
O lună de miere,
Și domnul Lup și doamna oale blândă
Duceau o viață nouă surăzândă
In haine noi de-apururea gătiți,
Fericți,
Mă rog o ideală căsnicie,
Cum nici n'a fost, nici n'o să fie...
Și asta este vestea minunată
Ce n'ați mai auzit-o nici odată.
O ce păcat că nu-i adevărată!...

Stan Vorbălungă

despre ișcolanții noștri.

Băeții aceștia, cari învața la carte cu carul, s'o pus să pue țara în ogașie. Să spune prin sat, că s'o apucat de o mai țasalat bărbile jidanilor, că prea o fost încâlceite de nici muerea a mai a dracului nu le putea ghirui.

Apoi de, măi oameni buni! Dacă nu vrea nime să facă ceva, apăi cine să facă? Io ori tu, ori el, ori alalalt să merem acolo să facem ceva? Pana-i lumea și lingații din Avrig n'o să putem. Aia 's cu cap și carte și de-abea acum s'o apucat.

Zăce că așa o trâmurat de tare nădragii pe Ovrei, de gadinele din cap o cast jos ș'o'nceput să meargă pă-reche, pareche, ca domnia la

cununie.

Să le-ajute Dumnezeu la ișcolanții noștri, că de-așfi mai tinar m'aș îniepta și io între ei ș'aș chiui odată să mă auză și popa Flaimuc. Zăce că jădanii o avut o topografie cu gazeta și ișcolanții naibii le-o răsturnat topografia cu gazeta cu tot în canal și-o mai pus și-un jidanaș de-asupra ca s'o îngrijască bine.

Dacă m'aș întâlni cu un ișcolanțu i-aș da o gură de rachiu și i-ași spune să trimeta jidovii în Palestina, că am auzit, că acolo le dă pământ și lor, dar pe jupânul Nuham să-l mai lasă doua trei zile până i-se gată-rachiul de drojdie.

Cum poți fi plăcut muerii?

Bărbaților, dragii mei
Voi acuzați pe femei
Că sunt rele și ciudate
Și umblă tot bosumflate,
De, când stați înaintea lor,
Sunteți gata de picior.
De vă veți socoti bine
Cauza de unde vine
Veți zice voi: Fătul meu
Noi ne facem traiul rău
Căci dacă omul ar face
Precum muerii îi place
Cine-ar fi mai fericit
De cât cel căsătorit?

Astfel dacă tu voești
Cu ea să nu te sfădești
N'o 'ntreba: „Ce ai lucrat?”
Sau: „Ce-ai făcut de mâncat?”
Ci întreabă ce să faci,
Voia ei să nu o calci?
De-ți dă copilul să-l ții
Nu cumva să te mănii,
De-ț dă să depeni vr'un tort
Să'nvârți până-i gata tot,
De cumva foamea ți-e mare
Și n'ai nimic de mâncare
Rabdă și taci fătul meu
Și'ngHITE în sec mereu,
De ai haine rupte, rele
De ies coatele prin ele
Nu zice să le cârpească
Las'o să se odihnească;
De face bine ori rău
Tu s'o lauzi dragul meu.
De e 'n casă ca în grajd
Să nu ai cumva curaj,
Ca să zici să curățească,
Las'o ca să se dospească.

De se duce undeva
Și nu o mai vezi ziua
N'o 'ntreba că unde a fost
Las-o să șadă cu rost,
Că povești ia știe multe
Urechi s'aibe cin' s'asculte

De șade noaptea deplin
Cu vr'un amic sau vecin
Las'o să se veselească
Ca și ție să-ți ticnească;
De vezi că bucate nu-s,
Că toate pe tors s'au dus,
Pe tors și pe palincuță,
Zi că'i mândră și puicuță
Dară numai pân' atunci
Până 'ncepe a ți da porunci
Ca să-i cumperi cizme nouă
Și năfrâmi coala vr'o nouă,
Pânzături de cele alese
Și jolj măcar de-o cămeșe,
Și un pieptar mătăsit
Cum nu s'a mai pomenit,

De zice că e beteagă
 Tu mângâi-o și o leagă,
 Ba te cântă lângă ea
 Si suspină de-i putea
 Apoi lasă dacă nu-i
 Traiul, traiul al cucului
 Că ea va zice mereu:
 Sărac de bărbatul meu:
 De l'ar ținea Dumnezeu
 Așa prost și mutălău
 Că face tot ce zic eu,
 Ori de poate, ori nu poate
 El face ce zic eu toate
 Și nu zice-odată: „ba”
 Chiar peste cap de s'ar da.
 Deci iubiților bărbați
 Nu mai umblați bosumflați
 Și luați învățatură
 Nu vă mai meargă cea gură
 Că muerile sunt rele,
 Că nu sunt de vină ele
 Ci de vină sunteți voi
 Că nu vă lăsați mai moi.

Dacă-ți face ce zic eu
 Zău dacă veți trăi rău,
 Ba să duce veste'n lume
 Că aveți neveste bune.

Comitetul.

Rugăciune liberală pentru păresimi.

Liberalii: (făcând mătâanii)

Dăiene al puterilor fii cu noi
 Că pe altul,
 Afară de tine,
 Ajutor întru păcate
 Nă avem,
 Dăiene al puterilor
 Fii cu noi.

Dăian: (mângâindu-și barba)

Doamne Ionele
 De n'aș avea pe sfinții tăi
 [măciucași
 Cum ași îndrăsnii Absolutis-
 [tule
 A mă apropia de tine!

Liberalii:

Că cu noi este puterea
 Înțelegeți Maniu și vă plecați,
 Că cu noi e și Reșița

Târcovnic

Gânduri șuchiate

La femeie pălăria
 Mai multă valoare are
 Decât cei sub pălărie...
 O știți asta fiecare!

Ovrei ai țării mele

Din Iași și Dorohoi,
 Din Herța, din Oradea, din Cluj ori din Baicoi,
 Din București ori Murăș,
 Din cel Bihor sărac,
 Ovreii țării mele veniți ca să vă'mpac
 Căci pentru voi destinul croit-a România
 Să așteptați aicea pe noul vost' Mesia,
 Iăr ca'n această țară să fiți la voi acasă
 V'a dat splendide trenuri cu pluș și cu mătasa
 Ca'n ele să vă scoateți
 Cartea, cornul și cearceaful
 Și să vă bateți
 De toți pereții capul
 Ca n'ați putut mai bine cuprinde asta țară.

Ovreii țării mele, voi cari odinioară
 Ia-ți dat pâne și sare lui Mackensen și Busche
 Și ne-ați vândut din casă și broasca de la ușe,
 Voi cari cântați cu Nemții »Die vaca'n Raiu« și alte
 Ori la primiri de trenuri cântați pe »Gott Erhalte,
 Voi ce-ați facut Prusacul să ne cunoască țara
 Iar Rifca, ori Rașela, ori Roza, ori Barbara
 Au arătat lui Busche cultura dela noi,
 Cultura parfumată cu gust de usturoi,
 Voi sunteți, — ca și-atuncea, — și-acuma la putere,
 Voi țineți bogăția! Ovrei ai țării mele.

Voi ce-ați iuțit procesul acela de coroane,
 Strângându-le în beciuri, grămezi de milioane,
 Voi cari apoi cu schimbul le-ați prefăcut lei noi
 Aveți toată dreptatea să improșcați noroi,
 Și s'aruncați pe alții acuma toată vina
 Că n'au voit să facă aicea Palestina.

Ovrei ai țării mele din Tisa până'n Nistru
 Voi ce-ați adus în țară preludiul sinistru
 Al lui Rakovski, Lenin ori al lui Goldstein Max
 Puteți în dragă voie să ne spoțiți cu vax
 Și să ne faceți negri, mai negri ca păcatul
 Căci voi ați copt desfrăul, al vostru-i aluatul,
 Prin voi întreagă lumea ne știe de barbari!
 De oameni fără suflet, de hoți și de tâlhari!

Ovrei ai țării mele azi sunteți iar la prora,
 Când lângă voi stă Ițig ce scrie'n »Auroră«
 Ori Șloim ce'n »Dimineața« ori »Adivor« grăește,
 Ori Nuhamfi ce'n »Rampa« artistic glăsuește;
 Azi lângă voi stau șease cotidiene'n Cluj,
 Cari stau cu Budapesta ca cănele în »sluj«;
 Aveți în asta țară »Ucrainieni« și »Ruși«
 Cu »paichli« și chiar fără, cari astăzi sunt sus puși,
 Aveți în Bucovina un stat major puternic
 Ce pune pe spinare pe orice »goi« nemernic,

Aveți în industria Banatului pe-ai voști,
Iar în Bihor Ovreeii sunt mulți printre cei proști
Deci cu atare oaste aveți și voi dreptate
Ca să deschideți lupta și să loviți în spate
Pe biata Alma Mater din Cluj și București
Și să opriți din studiu cadavre ovreești.

Ovrei ai țării mele ce-ați apelat la Londra
Și ați trimis acolo pe Rifca demimonda
Să spună lui Lord Curson ori chiar lui Lord Bafour
Ca e periclitată taerea împrejur
În țara românească; ba este de dorit
Să vină'n cercetare pacificul Asquit
Să vadă cum poporul lui Israil stă azi
La noi în România cu sfoara de grumazi,
E de dorit să puneți pe-a țării cârmă mâna
Așa ca pe finanțe, pe foi, — și-apoi într'una
Să apelați la Ligă, la Londra, la New-York
Ca nu știți ce-o fi mâne când alte vremi se'ntorc.
Ca azi politicianul român e mare »fuser«
Și veți putea să scrieți cu hieroglife »cușer«
Pe frontispiciul țării că tremura stăpânii
Când le întoarce Nuham doar numai colțul mâinii.

Ovrei ai țării mele, așa cum sunteți voi
La g'șefturi înainte și la razboi 'napoi,
Studentii să nu fie și-ați face biata țară
În câțiva ani să fie pârjol de foc și pară.

Tepelus

Povestea prostului care și-a dărâmat poarta.

Odată s'a întâmplat
Nu știu unde, în ce sat,
Ceea-ce voi a vă spune,
Deci să aveți urechi bune
Că-i adevăr, nu'i minune.

Era odată doi frați
Doi frățini adevărați,
Unul mare, altul mic,
Dar' cel mic era voinic,
Ea' cel mare ce să zic?
Cum e mutul mai voinic!
Mai voinic pe la potângi
Meteleu în patru dungii!

Cel mai mic s'a însurat
C'o fată din acel sat
Și trăia în dragoste,
Nu știa de pacoste,
Iar' cel mare sta drâmboi
Pelegos umblând la oi.
Ciobanii... știți cum sunt ei
Posnași, guralivi, mișei
Se pun pe lângă tăhui
Și îl fac de tot hai-hui
— Mă, dar nu țî-e chiar rușine

Să lași pe frate-to'n bine?
El însurat cu boreasă,
Doarme în pat colo în casă,
Iar tu cu bâta la oi
Prin viscole și nevoi?
După drept s'ar fi căzut
Tu să te'nsori, sărac mut
Tu să stai colo'n căldură,
La traiu bun, la dulce gură,
Iară frate-tău mai mic
Să stea el la oi în frig
Până rândul ți-a veni
Spre a se căsători;

Dute mutule acasă,
Vezi de-ți capătă boreasă
Las la oi pe frate-tău,
Tu desmetiç meteleu!

Mutul meu mi s'a gândit
Că ciobanii au ghiçit
Deci aruncă bâta, traistă.
Lasă oile să pască
Și cu toporu'ntr'o mână
El se șterge dela stână,

Până'n sat nu se oprește
Și dă frăjină-său veste
Că mai mult n'o ciobăni
Că el s'o căsători.

A sta'n sat cu oamenii
Nu tot în munți cu urșii,
Și-a căuta și el boreasă,
A dormi'n călduță casă
C'ășa'i dreptul că'i mai mare

— Așa? tu dar ești mai mare!
Bine! zice cel mai mic,
La oi țîe dar țî frig?
Hai în casă la căldură!
Și i-a o despicătură
Cel mai mic, și dă și dă
Și din pumni mi'l îndesă
Pe bietul mut, și bătut
Scăpat apoi l'a făcut
Și ia spus: de-mi mai lași turma
Atuncea-ți ascurde urma
Că de tine de-oi mai da
Nici zece nu te-or scăpa
De bătaie ce'i mânca!

Supărat mutul pleca
Către turmă și gândea
Oare cum și-ar răsbuna
Asupra fratelui său
Ce la bătut așa rău?
Era noapte neagră foarte
Mutul se gândea la moarte
Deci îndărăpt înturna
Pân' la frate-său mergea,
Dar' în casă nu intra
Ci poarta praf i-o făcea,
Toată fândări o tăia,
Apoi mulțămît pleca
Pân' la oi nu se oprea,
Se ducea prea mulțămît,
De lucrul ce-a isprăvit.

La stână dac'ajungea
Prietenii mi'l întreba:
Noa, da cei? iar' ai venit,
Nu te-ai mai căsătorit?
— Nu, cu toate că am vrut
Dar' frate-mi-o m'a bătut
Și'napoi m'a alungat.
— Și tu nu ți-ai răsbunat?
— Ba poarta i-o am tăiat!

Poate că-i adevărat
Ceva d'n povestea mea
Însă dacă vi-ți uita
La acei cari astă țară
O bîrfesc cu grea ocară,
Și-s copiii ei ceji dulci;
Apoi zău de nu ajungi
Ca să zici că și ei fac
Ca ciobanul greu la cap
Care poarta și-a stricat,
Fîndcă a fost ațâțat
Contra frate-său de răii
Cari au vrut să fure mieii
Și să-l lase fără turmă,
Fără rost și fără urmă.

Ciobănelul

Răvaș dela ișcoală.

Fraților noroc și soldă și mai multă voie bună!
 Inghițirăm pe 'ndelete mai alaltăeri o lună,
 Mai sunt patru și-apoi nene, o pornim toți cătră casă,
 Unii slabi pe la picioare, alți cu burta mai grasă,
 Dar toți oameni cu lumină, capete cu felinare
 Pline de cantonamente și manevre la Carcare,
 Proiectile speciale, grupe, secții, drumuire,
 Cu metode ungro-vlahe, roluri de descoperire
 Și mai câte multe toate, cine-ar putea să le spună?
 Poate vărul Ionescu, că-i pururi cu voie bună.
 Numai șeful Nicolescu cere să-i păstrăm tăcerea,
 Că Anastasescu mându și-a bătut și eri muerea,
 Cheșcheș număra bătaia și de front și 'n adâncime.
 Muntean făcea pe strategul mai tavan ca o Treime
 La rapoarte Dobren singur ca maestru se pricepe
 Iar Petrescu la mâncare ajunge numai la cepe.
 Stan și Gabor ca vecinii și cămașa o 'mpărșiră,
 Mandrea, Valu și Ilie aseară se sfătuiră
 Să creeze zilnic, zilnic situații și momente
 Nu degeaba la tramvae și-au plătit abonamente.
 Iar din capătul de bancă Oltean mândru se ridică,
 Că la Lodi și Arcole și Mantua n'are frică,
 Demian bietul prinde fluturi în cutia dela mască
 Iar Popescu șeful face, doar din când în când mai cască
 Și plăcerea reciprocă cu oricine el și-o face,
 Filipescu și Tăutu cu morala leagă pace,
 Mihăilescu modifică toată legea recrutării,
 Mesa pune în coloană șoarecii în umbra sării,
 Iar Mihaiu și Irimie o porniră eri cu spada
 Ca 'n linii interioare să manevreze grămada.
 Popa toate le ia iute și azi mâne ametește,
 Dar Bucșan ne face una, că la nuntă ne poștește.
 Iși mărită frate gazda, ia și comandat beteala,
 Căvaler va fi Bădiță, că o ia cu 'nctineala.
 Voicu vrea rectificarea după legea Titulescu
 A făcut și el războiul, (Intrebați-l pe Petrescu).
 Toți ar vrea să tragă iară câte-o groasă procopsală,
 Dar mai mulți ar vrea să fie asta școala lui Tândală,
 Ca să nu ne batem capul cu arme automate...
 Cu sute și mii de piese scurte, lungi, înguste late,
 Doar așa o scrimă, două ar mai merge 'n săptămână,
 Că vezi astăzi cin' ne vede cu atâtea cărți în mână
 Scuiță 'n sân și-și face cruce și 'n gând face judecata,
 Li-sa dus bieților mintea, mâine sapa și lopata.

Specialist.

sar pe părintelu Moșoiu. Și-acum cu coada înainte!

Președintele Sarsailă dă cuvântul notarului Ulcicuță să cetească programul avut înainte de constituire.

Ulcicuță cetește cu glas sonor cam chior: Din cele mai vechi timpuri am fost liberali. Mai ales am păzit bîre boii din Vechiul Regat să nu treacă la noi în Transilvania. Ajutorul meu eră Mangra și Zsigmond, dela care mi-a rămas o revereandă nouă-nouță, cu care azi sunt primit la castel.

Popa din Simon: Nu-i adevărat! Revereanda și-ai făcut-o din ce-a rămas dela noi pe-acasă, cari plecasem la plimbare în Moldova.

Ulcicuță (cetește totmai chior): „Noi liberalii (a uitat să mai amintească și pe „național”) toate câte le avem azi le-am făcut »fără noi înși-ne« (Sgomot!)

Scărmănuș: Cum stăm cu „mucării”? Cu cine vor votă la o nouă alegere?

P. Vlad: Vă rog nu întrerupeți pe orator că e notar și contabil—semn bun pentru național-liberali.

Ulcicuță (continuă mai cu ifos): văzând că-l sprijinește P. Vlad: Dlor! Ne-am adunat să discutăm chestiile politice și când colo ne pomenim...

P. Balca; ...cu toții în cârciumă lângă Chivuță!

Sgomot—consternare.

S'auzim! Sus! Jos! Jos! Sus!

După multe trăgăneli Ulcicuță dă afară pe gălăgioși, lovindu-i, cu piciorul în părțile din dărăt, apoi declară solemn. Nu mă așteptam ca să vă purtați în fața mea ca »analfa-beții« și de acela v'am dat afară.

P. Vlad să respectăm bătrânețea în politică. Eu sunt cel mai vechiu „fascist”. Am fost: național-liberal-averescan-socialist.

Moșoiu: Am o propunere: Să mergem să cheuim una bună! Plătește Vintilă și Alecu P.

P. Vlad: Și nașul Traian!

Ulcicuță: ...Și frate-meu Victor M.

La chef Tătulea se sărută cu Mănoiu, care-i descopere, că Aurelia totuși e bună și să caute în „Păscălie” că a fost totdeauna așa...

DIN BRĂN

o ședință a clubului național-liberal.

După alegerea deputatului socialist Ionică, intelectualii din

Bran și-au strâns rândurile și s'au adunat la Fritz, unde și-au format un club național-liberal cu firma: »Clubul național-liberal la cârciuma cu vin bun«. Președinte au ales pe marele Sarsailă, notar pe Ulcicuță, ca

Emilian : Școala mea e și mai deschisă, fac direct generali — pe tablă și păreți.

Președintele : Dlor ! Rog mai multă seriozitate ! Cine dorește să vorbească...

Doctorul : trebuie să-și deschiză gura !

Tătulea : Propun ; în seminariile de acum să fie studiu obligator „Păscălia“.

Sarsailă : Și cine o are să meargă să cetească din ea Chi-vuței în „șezătoare“...

Toți : Bravo ! E bine !

Intr'aceasta intră și fostul deputat din Zărnești călare pe celuloză. Ulcica îl sârui de bucurie iar Victor îmbrățișează pe Ulciuțu...

Această treime are menirea a mântui Branul de „mucări“ și de carte ! (sau certe).

Președintele : Di Runceanu are cuvântul.

Runceanu : Eu știu cum se zidesc bisericile în 3 — 4 ani.

Farmacistul : Și eu în 3 — 4 zile le dărâm.

Doctorul : Și eu în 3 zile le inviui !!! Vedeti că bolnavi nu mai sunt în Bran, de când am amenințat că-i aduc lângă mine la spital. Bolnavi nu sunt căci toți au murit !!!

Nacă dă un chiof de răsună dealurile. Toată adunarea fuge spăriată. După această ședință curat politică, liberalii s'au adunat în „Parșivenia“ și au beut și mâncat, toate acțiunile, pe cari voiau să le tipărească.

Liberalii trag mare nădejde de isbândă, căci în urma acestei ședințe s'au întărit în Bran în toate privințele.

George Boscorodescu

Mucăr ortodox dela bis. veche din Șimon.

Știri telegrafice.

Agencia : **Țepelus.**

aduse în cărcă

de „Puiu Calicului“

Ludoșul-Murășului. Nenorocitul de călător care nu știe ungurește în acest vesper de iredentă e rugat să-și aducă în traistă de mâncare altcum moare de foame. La judecatorie o biată femeie înculpată a trebuit să alerge în

oraș după un martor care să știe ungurește și românește, altcum nu i-se putea judeca procesul. Oare domnil cu „romanizarea“ oficiilor publice știu de asta, ori să-l chiamăm pe Măria Sa Jean-Tehaș ca interpret.

Bran. Podurile șoselei „naționale“ din Bran toate sunt reparate. Peste toate se trece prin transbordare — iar unele sunt făcute sub alvia râului — ca vilegiaturistii să se poată scălda fără să-i vadă publicul călător.

Sibiu. Dr. Dinu Popa e năcăjit că nu-l chiamă Vintilă, fiindcă dintre cei trei potenți dela București singur Dinu e cam ne (să nu zic altcum) potent.

Săliște. Chestia electricei e rezolvată decând fiecare cetățean are câte-o lampă electrică de buzunar. Electrica cu stâlpi nu e bună fiindcă e o piedecă pentru credincioșii „celor 16“ din Piață.

București. În casa țării se dă gratuit lecții de înjurat și de scărmanat. Intrarea se face numai pela maistărul Orleanu.

Orăștie. Părintelul Păcurariu împărțit cu Tainele finanței liberale, a crezut că poate să stoarcă 30 lei dela o săracă credincioasă pentru o împărțășanie. Când credincioasa i-a repostat că preotul gr.-catolic nu ia atâtea, i-a spus că de ce nu se duce la el.

Săsăuș. Locuitorii comunei se întreabă mirați că de ce antistia comunală nu schimbă încă stampilele ungurești ale comunei? Așteaptă poate pe Horthy? Tot așa și oficiul parohial?

Apoldul de jos. Părintele Necșa a ajuns un adevărat Kemalîst după zicala „Turcul te bate, turcul te judecă. — După ce a bătut pe președintele alegerii l-a mai și câștigat cu 90 de lei.

Sebeșul-Săsesc. Neica Muntean văzând cum i-a fugit prezenția dela „Andreiana“ de sub picioare, joacă câte-un „Mariaj“ în sala de lectură și privește melancolic la Mihai Burlacu și la Oprîș cum cer numai câte doi deți în loc de halbele obișnuite. Bietul Bumbea și-a dat demisia fiindcă i s'a aplecat de vinul dela încoronare.

Spre știre.

Numărul acesta am fost nevoiți să-l scoatem tot în 8 pagini pe altă hârtie și cu întârziere din cauza lipsei totale de hârtie la fabricile din țară.

Hallo !

Domnii abonați și acei cetitori cari cu un leu calic au luat până acum un „Puiu de Calic“ le aducem la cunoștință că dela 1 Ianuarie „Puiu Calicului“ va apărea în 12 pagini, broșat și își va extinde activitatea pe toate meleagurile locuite de Români.

Deci să nu vă fie teamă că nu suntem regionalisti.

Insă și onorații abonați și cetitori să deie Cezarului ce este al Cezarului și Calicului ce e al lui.

Astfel dela 1 Ianuarie abonamentul la Puiu Calicului va fi

36 lei anual

20 lei pe $\frac{1}{2}$ an și

10 lei pe $\frac{1}{4}$ an.

Prețul unui exemplar va fi de lei 1.50.

Față cu scumpetea celor de lipsă la scoaterea lui urcarea de față de-abia îi acopere cheltuelile.

Nădăduim însă că acest „Puiu“ nu va lipsi din nici o casă de Român.

Administrația

UN BIRTAȘ

afllă aplicare imediat în condiții favorabile.

Amatorii să se adreseze la DUMITRU B. COMȘA comerc.

:-: SĂLIȘTE. :-:

DOI UCENICI

dela 14—15 ani se primesc în atelierul de mășărit al lui NICOLAE BOIȚĂ măestru mășăsar SĂLIȘTE. Condițiunile după

—: învoială :—

BANCA CENTRALĂ

pentru industrie și comerț s. a. CLUJ Filiala Sibiu

primește DEPUNERI PE LIBEL totdeauna pe lângă cel mai urcat procent de interese.

-.Cereți: prospecte, oferte și deslușiri.-

CAPITAL SOCIAL:
Lei 50.000.000

FOND DE REZERVĂ:
cca Lei 17.000.000

Face tot felul de afaceri bancare și industriale.

:-: EXPORT-IMPORT :-:

Primesc DEPUNERI PE LIBEL totdeauna în cele mai favorabile condițiuni și:

BANCA CENTRALĂ Filiala ALBA IULIA
BANCA CENTRALĂ Filiala ARAD
BANCA CENTRALĂ Filiala BISTRITA
BANCA CENTRALĂ Filiala HAȚIEG
BANCA CENTRALĂ Filiala ORADEA-MARE
BANCA CENTRALĂ Filiala SIBIU
BANCA CENTRALĂ Filiala TURDA
BANCA CENTRALĂ Filiala CLUJ

Str. Regina Maria 6

SECȚIA AMERICANĂ, care se află atât la centrală, cât și la singuraticele Filiale, primește Dolari, cecuri și drafturi spre încasare.

FRĂȚILOR! Adresați-vă cu încredere către BANCA CENTRALĂ FILIALA SIBIU, unde se află „Secția Americană centrală“, de unde veți primi totdeauna îndrumările de lipsă gratis și fără amânare.

Sprijiți cu toții Banca Centrală!

C-E-R-E-T-I!

Calendarul Calicului 1923

Dacă vreți să vă tăvăliți de răs
Care a apărut și costă exemplarul Lei 6.50 plus 1 leu pentru
poștă. Comenzile se primesc de pe acuma. Bani să se trimeată
înainte prin poștă. Revânzătorii au rabat.